

SÜMEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege. Horvát Gábor könyvkereskedésében</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 10 K, fél évre 5 K, negyedévre 2 K 50 f. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint A nyílt sor sora 1 korona.</p>
--	--	---

A birókérdéshez.

Városunk bíró nélkül van. Névleg a város élén áll még a lemondott bíró, de tényleg már nem teljesít semmiféle bírói ténykedést. Be sem igen néz a városházára.

Jogos-e a bíró sértődöttsége, vagy sem, — nem kutatjuk. Tudjuk, hogy van a városnak sokkal méltatlanabbul és sokkal súlyosabban bántott tisztviselője, aki mégis a helyén van, akinek kötelességtudásán még a legjogosabb elkeseredés se tudott erőt venni. Nyilvánvaló módon ennek a férfinak az eljárása a férfiasabb, a helyesebb, — nyilvánvaló módon ez az ember ismerte fel a helyzet követelményeit helyesebben, mert ez az ember látta be, hogy a mai rémségesen súlyos időkben mindenkinek sokszorosan fokozott kötelessége minden egyéni érzékenységet félretéve mindent megtenni a város érdekében, ami csak képességeitől kitelik.

Nem állítjuk, hogy a bíró mindenben rászolgált azokra a kritikákra, melyekkel őt és ténykedését illették és bizonyára hosszas városi vezető szereplése után más bucsuztatást remélhetett volna, de a mai helyzetben — ismételjük — kárhóztatni kell mindenkit, aki kötelességei elől bármi okból kitér mindaddig, amíg ezek teljesítése lehetséges. A vádakat, melyeket a helyét elhagyó ellen felhozunk, a távozás nemcsak el nem hallgattatja, de sőt megerősíti. Tehát a bíró saját érdeke is az volna, hogy teljesítse bírói kötelességeit mindaddig, míg helyét törvényszerűen másnak adhatja át. Minden köztisztviselő egyegy őrszemé ma a köztársaság rendjének. Aki őrszem pedig helyét felváltatása nélkül elhagyja, az súlyosan vét maga és a rend ellen.

Amde kényszeríteni senkit sem lehet arra, hogy ilyen közfunkciókat végezzen, különösen, hogy azokat jól vé-

gezze. Akit saját ambíciója nem segít göröngyei dacára is fáradtságot nem érezve járni ma a köztevékenység nehéz útját, az ma jó tisztviselő nem is lehet. Soha olyan nehéz dolga nem volt a vezető embernek, mint ma. Azért a vezető helyeket erős lelkű, erős kötelességtudású, egész férfiakkal kell betölteni, akik urakká tudnak lenni szükség esetén a tömegszennvedélyek fölött is, akik nem ijednek meg, de nem is keserednek el egyes emberek vagy csoportok szenvedélyes hangjától, amelyben a szomorúan lesüllyedt közkeresők durva hangja keres kifejezést. Egész férfiak kellenek a vezető helyekre, akik újból ki tudják parancsolni a városházából azt a tiszteletlen, korcsmai hangot, amelyen manapság ott beszélni szokás és akik újból megszerzik azt a tekintélyt, amely megilleti azt az embert, aki e várost, mint annak feje, reprezentálja.

Bíró nélkül azonban a város nem lehet egy napig sem. A bíró funkciójával is úgy vagyunk, mint az egészséggel és más értékekkel, melyeket csak akkor becsül meg az ember, ha már nincsenek. Bíró nélkül megszűnik a községi igazságszolgáltatás. Pedig sohasem volt olyan fontos, mint ma, hogy a kis emberek kis panaszai gyors és igazságos elintézését nyerjenek. Naponként hiába jönnek emberek kicsiknek látszó, de nekik esetleg igen fontos ügyes bajos dolgokkal és nincs, aki azokat elintézzé. Bíró nélkül nincs, aki ellenőrizze és kötelességük teljesítésére szorítsa azokat a gondatlan szülőket, akik gyermekeiket nem küldik vagy pláne nem eresztik az iskolába. A bíró hiányának kell tulajdonítanunk azt a városunk közgazdasági helyzetére súlyos válsággal fenyegető bajt, hogy az erdei favágás munkája sehogy sem tud megindulni, még csak megszerveződni sem. Mi lesz e

város szegény lakosságával, mi lesz különösen a szerény javadalmú hivatalnokokkal, akiknek még sincs módjukban maguknak kimenni az erdőre fát vágni, — ha e telen elmulasztja a város a rendes évi erdei vágatást? Azt hisszük, hogy ezt az elsőrendű fontosságú kérdést erélyes és ügyes bíró még mindig kellő módon el tudná intézni.

Számos közérdekű tevékenység teszi mellőzhetlenül szükségessé, hogy a bírói szék betöltéséről sürgős gondoskodás történjék. Ez így tovább nem mehet. Bíró nélkül a város nem maradhat már csak azért sem, mert azt az amúgy is agyonzaklatott két-három embert, aki a háború súlyos viszonyai között évek óta hordja vállain a város terheit, még a bírói tennivalókkal is megrakni, képtelen kívánság.

Ha tehát a lemondott bíró nem akar helyén maradni, amíg az általános választások során törvényszerű utódnak adhatja át helyét, ám módját kell ejteni egy időközi választásnak. Válasszon a város lakossága új bírót ez átmeneti időre is. Vagy ha ez nehézségekbe ütköznék, alkalmazza a járás főszolgabírája azt a jogát, melyet a törvény ad, hogy szükség esetén ideiglenesen bizton meg az előjáróságból egy arravaló tagot a bírói teendők végzésével, csak az az előjáró aztán csakugyan *arravaló* legyen.

Propaganda.

Hatalmas, méreteiben még szinte megfoghatatlan átalakulás előtt áll az ország. Ez az átalakulás a négy és fél éves irtózatos háború után és egy elvesztett háborúból a békére való rendkívül súlyos átmenet korszakában igen nehéz probléma. Azt akarjuk valamennyien, hogy ez az átalakulás, mely az új Magyarországot akarja megteremteni, minél kevesebb áldozattal, minél kevesebb ember és értékpusztulással járjon. Minden propagandának, induljon ki az

valamely párt vagy egyesülés részéről, csak ez lehet az első tétele.

Mindenkinek a maga kisebb-nagyobb környezetében törekedni kell arra, hogy a lakosság nyugalma visszatérjen, a közrend és a jogbiztonság helyreálljon és meg kell magyaráznia a népnek, hogy a népköztársaság kormánya csak úgy viheti keresztül a nép érdekeit felölelő programját, csak úgy alkothatja meg nagyszerű népiéleti és szociális reformjait, ha a rend és a nyugalom mindenütt helyreáll, ha a népkormány parancsait mindenki teljesíti. Ha elveszünk önkényesen a gazdagok vagyonát, mihamarább a szegény emberekről is lehúzzák az egyetlen ruháját is. Bizzuk azt a kormányra, majd elveszi az a jogtalanul szerzett és a fölös vagyont a törvény rendes útján. Az üzletek kifosztása a legnagyobb zavarokat idézi elő, ahol nincs üzlet, oda nem jön árú, ott nincs megfelelő szerv, mely az árukat egyenlő mértékben kiössza. A rombolás és fosztogatás a legborzasztóbb károkat okozza, mert olyan értékeket, árukat tesz tönkre, melyek ma a legnagyobb nehézségekkel szerezhetők be. De meg kell értetni a kereskedőkkel is, hogy az úzsora korszaka lejárt, ne vásároljanak láncereskedők, közvetítők útján, mert a túl magas árakat a fogyasztók nem fizethetik meg. Eltűnnek a láncereskedők, ha minden kereskedő csak maximális, vagy olyan árat fizet árúért, amely árat a fogyasztók megfizethetnek. Aki a háborús konjunkturán keresett, az most leadhat valamit a nyereségből, ha azt nem akarja, hogy mindene elveszen.

Meg kell győzni az embereket arról, hogy ma dolgozni kell! A munka nem szünetelhet, mert ha nem dolgozunk, jövőre nem lesz mit ennünk, tönkre megy az ország és jön az anarchia. Meg kell értetni a néppel, ne üljön föl kétes existenciájú vagy álmódó emberek túlzó agitációjának. Ezek, ha talán nem is akarják, az anarchiát idézik elő. Az anarchia pedig nemcsak a gazdagokat sújtja, de sújtja a szegény munkás embereket is, mert megáll a termelés, megszűnik az élet. Egy felforgatott ország nem tud földet adni a katonáknak, nem adhat fizetést a hivatalnokoknak, nem gondoskodhatik a rokkantokról, a hadiözvegyekről, az árvákról, a betegekéről. De egy felforgatott országban gazdagnak és szegénynek egyaránt bizonytalan az élete.

A kormány biztosítani akarja a forradalom vívmányait, de ez nem jelenti azt, hogy nem akar

